

Poundbury Dorchester

Leon Krier

Poundbury
Dorchester, Dorset, Groot-Brittannië/
Great Britain
Architect: masterplan Leon Krier,
diverse architecten (gedocumen-
teerde deel: Ken Morgan, Morgan
Carey Architects)

Locatie/Location: Poundbury
Opdrachtgever/Client: hertogdom
Cornwall
Ontwerp/Design: masterplan 1988-
1989
Oplevering/Completion: 1993-2024
Aantal woningen/Number of

dwellings: 252 (fase 1)
Plangebied/Plan area: 82.500 m²
(fase 1)
Overige functies/Other functions:
winkels, pub, kliniek, kantoren
(fase 1)/shops, pubs, clinic, offices
(phase 1)

Bronnen/Sources:
Dennis Hardy, *Poundbury, the Town
that Charles Built* (Londen/London:
Town and Country Planning
Association, 2006)
'Prince Charles and the architectural
debate', *Architectural Design Profile*,
nr./no. 79 (1989)

Middlemarsh Street

Vanaf de jaren 1980 van de vorige eeuw mengt de Britse kroonprins Charles zich opvallend en controversieel in het debat over stedenbouw en architectuur. Zijn uitgesproken, soms agressieve aanvallen op de erfenis van het modernisme en op nieuwbouwprojecten hebben veel stof doen opwaaien. Hij verwoordde zijn visie in 1989 in een BBC-documentaire en het boek *A vision of Britain*. Tegelijkertijd nam hij het initiatief om aan de westrand van de zuid-Engelse stad Dorchester een terrein, in eigendom van het hertogdom van Cornwall, volgens zijn eigen inzichten te ontwikkelen. Een traditionele architectuur en stedenbouw staan hier voorop, maar ook ideeën met betrekking tot participatie en ecologie spelen een rol in de uitgangspunten voor de ontwikkeling.

De prins vroeg Leon Krier een masterplan te maken voor het gebied, vernoemd naar de midden op de locatie gelegen boerderij Poundbury. Krier's masterplan gaat uit van vier nieuwe wijken, elk niet groter dan het historische centrum van Dorchester. Monumentale lanen scheiden de vier delen en leggen verbindingen met de bestaande stad; op strategische punten zijn voorzieningen opgenomen. Poundbury is geen zelfstandige New Town, maar door het maken van een nieuw centrum ook geen uitbreidingswijk. Krier zelf spreekt van een transformatie van Dorchester van een monocentrische naar een polycentrische stad, waardoor vooral het autoverkeer in de stad sterk gereduceerd zou worden. Krier vroeg Andres Duany bouwregels op te stellen. Krier had eerder meegewerkt aan Duany's project voor Seaside in Florida. Onderdeel van dit veelbesproken voorbeeld van New Urbanism was Duany's *urban code*, een matrix van gebouwtypen en voorbeelden als leidraad voor een gevarieerde en samenhangende architectonische uitwerking.

De eerste fase, Middle Farm Quarter, grenst direct aan een bestaande buitenwijk met de in Engeland zo gebruikelijke rijtjes en twee-onder-een-kap woningen. Het stratenpatroon van deze wijk wordt voortgezet, maar vervolgens getransformeerd in een schilderachtige aaneenschakeling van pleintjes, gebogen straten en hoven. Krier's eerste tekeningen voor Middle Farm tonen een stedelijk beeld, een visioen van een Italiaanse stad, verdwaald in Dorset. De uiteindelijke uitwerking is veel dorpsier, ogenschijnlijk meer lokaal geïnspireerd, en heeft een minder gemengd programma. De bebouwing bestaat grotendeels uit grondgebonden woningen, vrijstaand of in kleine rijtjes. Ze onderscheiden zich in plattegrond en schakeling nauwelijks van het gebruikelijke, maar vallen op door de eenvoudige, tegelijk zorgvuldige detaillering waarin elke verwijzing naar het heden zoveel mogelijk vermeden is.

Door de geraffineerde menging van vormen uit verschillende tijden, van zestiende-eeuwse cottages, Georgian miniatuurvilla's tot Victoriaanse rijtjeshuizen weten de ontwerpers een geschiedenis van eeuwen te suggereren. De uiteindelijk toch onvermijdelijke auto's dringen door in de gehele wijk, veelal geparkeerd in individuele garages die bereikbaar zijn via open binnenhoven. De (half)verhardingen en toevoeging van woningen aan deze hoven geven ook deze ruimten een huiselijk karakter. (dvg)

Since the 1980s, Prince Charles of Great Britain has been making prominent and controversial contributions to the debate about urban design and architecture. His explicit and occasionally aggressive attacks on the legacy of modernism and on new developments have caused quite a stir. He expressed his vision in 1989 in a BBC documentary and in the book *A Vision of Britain*. He also took the initiative to develop a plot owned by the Duchy of Cornwall on the western edge of the southern English town of Dorchester. While traditional architecture and planning take centre stage here, ideas about participation and ecology inform the development as well.

The Prince of Wales asked Leon Krier to draw up a master plan for the area, which is named after Poundbury, the farm at the centre of the site. Krier's master plan is based on four new neighbourhoods, each no bigger than Dorchester's historic town centre. Monumental avenues separate the four areas and connect them with the existing town; facilities are placed at strategic locations. Although Poundbury is not an independent New Town, thanks to the creation of a new centre it is not a suburb either. Krier himself refers to Dorchester as changing from a monocentric to a polycentric town, a transformation that was to significantly reduce the town's car traffic. Having worked on his project for Seaside in Florida, Krier asked Andres Duany to draw up building regulations. A key element of this renowned exponent of New Urbanism was Duany's *urban code*, a matrix of architectural and urban design rules that served as a template for a varied and cohesive architectural development.

The first phase, Middle Farm Quarter, borders on an existing suburb with typically English terraced and semi-detached houses. The street pattern of this neighbourhood is extended, but transformed into a picturesque succession of small squares, winding streets and courtyards. Krier's initial drawings for Middle Farm show an urban scene, a vision of an Italian town lost in Dorset. The final design is much more rustic, seemingly more locally inspired, with a less heterogeneous programme. The development consists largely of ground-accessed dwellings, either detached or in small terraces. In terms of floor plan and linkage these dwellings do not really differ from the usual, but they are notable for their simple yet meticulous detailing which, where possible, avoids any allusion to the present.

Through the sophisticated mix of styles from different eras – from sixteenth-century cottages and Georgian miniature villas to Victorian terraced housing – the designers manage to evoke a history dating back centuries. Of course cars are unavoidable. They are found throughout the neighbourhood, parked mostly in individual garages that can be accessed via open courtyards. The gravel surfacing and the houses bordering these courtyards imbue these spaces with a domestic atmosphere. (dvg)

■ voorzieningen/facilites

Fragment van ontwerptekening
Leon Krier

Pummery Square met Brownsword
Hall, een overdekte marktplaats
met buurthuis

Fragment of design drawing by
Leon Krier

Pummery Square, including
Brownsword Hall, a covered market
with community centre

Brookhouse Street

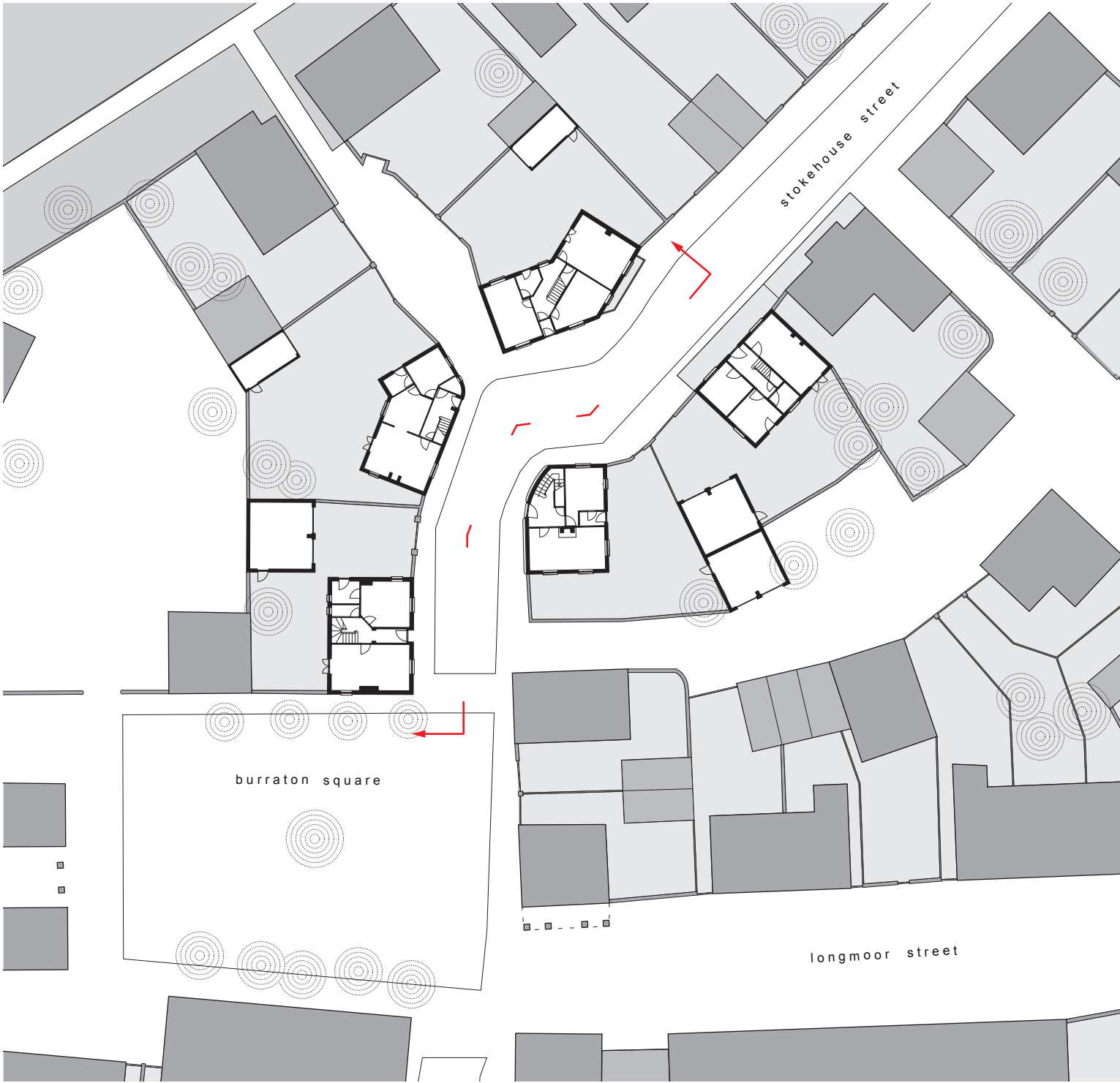

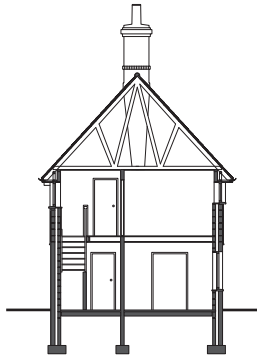
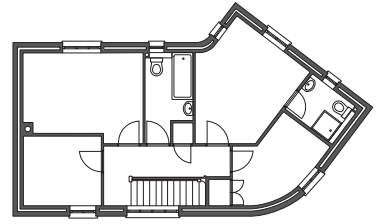
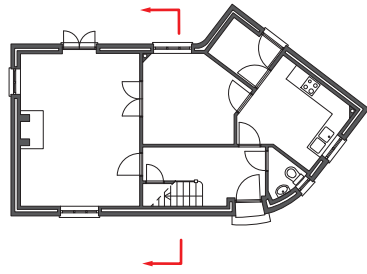
Woningen Stokehouse Street
Houses on Stokehouse Street

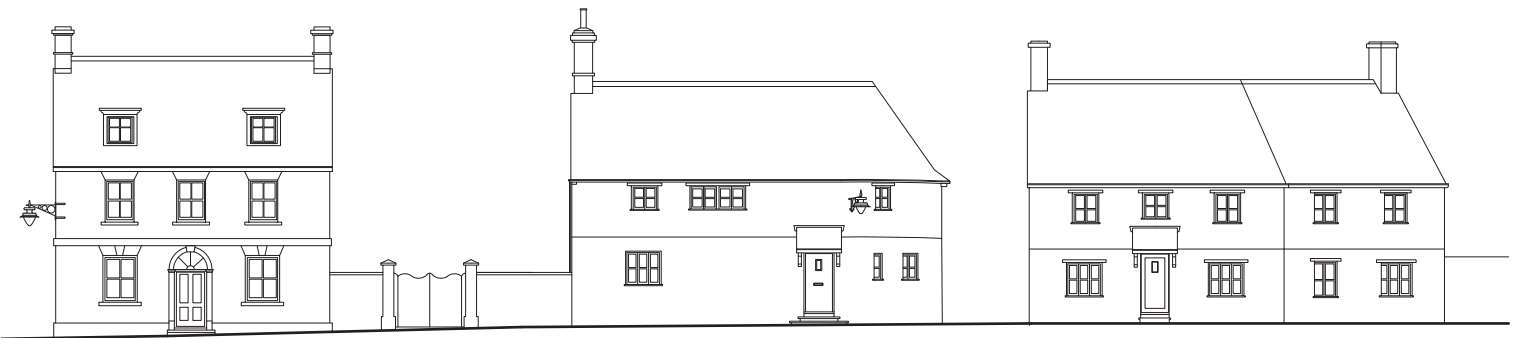

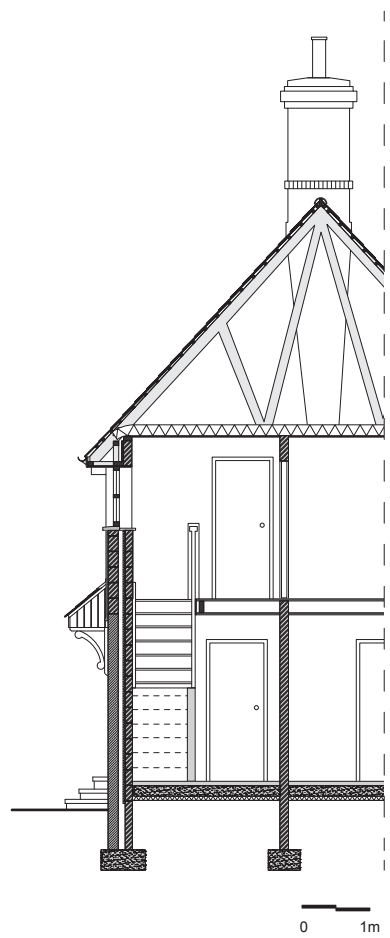

0 1 2m

0 5m

Parkeerhof Stowcastle Street
 Parking court, Stowcastle Street

Ashington Street

Steeg Ashington Street
 Alley, Ashington Street

Middlemarsh Street

Brookhouse Street

Parkeerhof Holmead Walk
Parking court, Holmead Walk

Holmead Walk

